

جمهوری اسلامی، جمهوری لائیک و جا یگاه ما

در پایان دوره ی چهار ساله ی ریاست جمهوری حجت الاسلام خاتمی، در آستانه ی برگزاری هشتمین دوره ی انتخابات ریاست جمهوری اسلامی ایران و پس از دو دهه سلطه ی خودکامگی دینی، که با خسراهای بزرگ مادی و معنوی، تباہی جان انسانها در جنگی خانمانسوز و شکنجه و کشتار بی دریغ مخالفان همراه بوده است، ما کوشندگان فرهنگی، سیاسی و روشنفکران تبعیدی، ضمن ابراز نگرانی عمیق خود نسبت به آنچه در ایران می گذرد و بیم از آینده ی آن، اعلام می داریم:

۱- کارنامه ی حکومت دینی در ایران نشان داده است که جمهوری اسلامی، به رغم نیاز مبرم جامعه و برخلاف خواست اکثریت مردم، از دست زدن به اصلاحات سیاسی در ساختار قدرت و پذیرش حاکمیت مردم ناتوان است. سرشت، بافت و کارکرد این نظام، مبتنی بر قانون اساسی و نهادهایی است که خود بزرگترین موافع تحقق مردم سalarی (دموکراسی) در ایران هستند.

۲- جناح های این حکومت به رغم همه ی اختلاف نظرها و تفاوت هایی که در شیوه ی اداره ی کشور با هم دارند، جملگی به حفظ نظام دینسالار و اصل ولایت فقیه پایبند مانده اند. هرجا که خواست، اراده و حقوق مردم در برابر رأی ولی فقیه قرار گرفته، اصلاح طلبان از تکیه کردن به مردم و به کرسی نشاندن خواست های آنان هراسیده اند و سرانجام، به حکم مصلحت نظام، به رأی "ول امر مسلمین" گردن نهاده اند. در گفتار اصلاح طلب و در کردار مصلحت خواه نظام مانده اند.

۳- زنان و مردان ایرانی در پیکاری پُر اُفت و خیز اما پیوسته و با هوشیاری و تلاشی روزمره در برابر نظام بیدادگر و خودسر ایستادگی و هرجا که توانسته اند دست تجاوز او را کوتاه کرده اند. عمیقتر شدن شکاف میان رقبایان در قدرت و بلند شدن بانگ اصلاح طلبی، در متن همین ایستادگی معنا می یابد.

۴- برچیده شدن بساط حکومت خودکامه ی دینی، در گرو پدید آوردن جانشینی دموکراتیک است. پیکار دموکراتیک زنان و مردان آزادیخواه، جایگاه شایسته ی خود را در جبهه یا جبهه های دیگری جدا از جبهه ی محافظه کاران یا اصلاح طلبان حاکم باز می یابد.

بر پایه‌ی چنین ملاحظاتی ما بر این باوریم که:

الف) هدف اصلی تحول آینده‌ی جامعه‌ی ایران، دست یابی به دموکراسی است. جامعه‌ی ما در همه‌ی عرصه‌ها و جلوه‌های گوناگون زندگی اجتماعی، سیاسی، اقتصادی و فرهنگی خود، نیازمند گذار از این تحول دموکراتیک است.

ب) مناسب ترین شکل حکومت برای پی‌ریزی و پاسداری این تحول دموکراتیک، استقرار یک جمهوری لائیک مبتنی بر تکثر بینش‌ها و روش‌های است که پایبند موازین جهانی حقوق بشر، رعایت شأن و حیثیت ذاتی انسان، آزادی عقاید و ادیان، برابری حقوق زن و مرد، تأمین عدالت اجتماعی و حقوق اقلیت‌های ملی و قومی در ایران باشد.

خواست و آرزوی مشترک امضا کنندگان این بیانیه آن است که طیف گسترده‌ای از آزادی‌خواهان، از افق‌ها و خاستگاه‌های گوناگون، پیرامون این اصول و موضع‌گرد هم آیند. طیفی که از یک سو مخالف اصول هرگونه حکومت دینی است و با هر شکلی از جمهوری اسلامی ناسازگار است، و از سوی دیگر بر آن است که به سهم خود زمینه‌ی شکل یابی جمهوری لائیک در ایران را هموار سازد، با برداشتن گام‌های سنگیده، نیروی خود را با جنبش‌های اعتراضی مردمان سرزمین مان پیوند زند، زبان آزاد خواسته‌های برحق آنان گردد و راه مستقل خویش را به سوی جدایی کامل دین از دولت و پیوند ناگستاخی آن با مردم سالاری و آزادی به عنوان کلیتی تجزیه ناپذیر در پیش گیرد.

پاریس

۲۰۰۱ - ۱۳۸۰ ماه مه

دلجو آبادی، رسول آذرنش، نعمت آلزم حمید احمدی، حسین اخوان توحیدی، یوسف اردلان، سودابه اردوان، احمد اسکنданی، بیژن اسکندری، مهدی اصلاحی، حسن اعتمادی، رضا اغمی، اقبال اقبالی، حمید اکبری، نسرین الماسی، نسترن امجدی، زهره امینی، فریبا امینی، اصغر ایزدی، محمود با باعلی، حسین با بایی، نیما باربد، جواد باجفلی، رحیم باجفلی، شهره بدیعی، منیره برادران (م. رها)، احمد بزرین، نجمی بقاوی، شهراب بهداد، آرام بیات، شکوفه بیات، منصور بیات، سیروس بینا، مهران پاینده، منوچهر پرشاد، ایرج

پزشکزاد، هایده ترابی، بکری تمیزی، ملیحه تیره گل، فریدون تنکابنی، منوچهر ثابتیان، علی اصغر جامعی، اقدس جاویدی، بهروز جاویدی، سیروس جاویدی، میهن جزئی، فرشید جمالی، اکرم جوادی، علی جوادی، علیرضا جوادی، گلرخ جهانگیری، علی اصغر حاج سیدجوادی، بهروز حشمت، کیومرث حکیم، بیژن حقیقی، لعیا حقیقی، حیدر، منصور خاکسار، نسیم خاکسار، محمد خاور، عباس خداقلی، رضا خسروی، آذر خونابی، اسماعیل خویی، رفعت دانش، بهروز داودی، هایده درآگاهی، ناصر درخشانی (خاور)، منصوره درزی، مهرداد درویش پور، رضا دقی، منوچهر دقی، حسین دولت آبادی، امیر دهُما، کوچک دهُما، مهدی ذوالفقاری، علی راسخ، ناصر رحمانی نژاد، فرهمند رکنی، احمد رناسی، فضل الله روحانی، کامبیز روستا، میهن روستا، ناصر روشن ضمیر، حمید ریاحی، فریده زبرجد، مجید زربخش، حسن زرهی، میترا سادات گوشی، با بد سالاری، منوچهر سالکی، فاطمه سعیدی (مادر شایگان)، فلوریدا سفیری، هایده سناؤندی، بهمن سیاوشان، اسد سیف، اکبر سیف، علی شاهنده، شهلا شفیق، کیواندخت شکیبا یی، فریدون صبوری، رضا صلاحی، پولاد صفاری، پویا صفاری، رضا صفاری، نبی صمیمی، فرح صوفی، فرشته صوفی، فرهاد صوفی، نسترن صوفی، یاسمن صوفی، حمیرا طارمی، جواد طالعی، رضا طاهری، مهین طاهری، ناصر طهماسبی، عباس عاقلی زاده، شهلا عبقری، کاوه عبقری، بتول عزیزپور، مهدخت علامه زاده، ناصر علیزاده، آنا عنایت، عباس غیایی، مریم فروغی زاده، منصور فرهنگ، رسول قادری، مهدی قاسمی، وجیه الله قاسمی، سیامک قبادی، پرویز قلیچ خانی، شهرام قنبری، داریوش کارگر، حجت کایدانی، یوسف کبیری، زیبا کرباسی، احمد کریمی حکاک، سرور کسمایی، امیرهoshنگ کشاورز صدر، لادبن کیا، محمدرضا کیوان، شهلا کیوانی، محمود گودرزی، بهزاد لادبن، ستار لقا یی، سیروس ماهان، مهناز متین، علی متین دفتری، مریم متین دفتری، هدایت متین دفتری، امیر مجیدی، سیروس محمدی، باقر مرتضوی، رضا مرزبان، حسین مشقق، عزت مصلی نژاد، عباس مظاہری، محمدعلی معتدل، بهروز معظمی، محمدرضا معینی، ولانتین مقدم، مسلم منصور، نجمه موسوی، نوید مومن، باقر مومنی، ناصر مهاجر، نسرین میرموسوی، رضا ناصحی، شهباز نخعی، جمیله ندایی، علی ندیمی، حمید نوذری، میترا نشاط نوری، وحید وحدت حق، رضا هاشمی، عباس هاشمی، رضا هومن، ستاره یعقوبی، سعید یوسف، مهدی یوسفی.